

Членъ. 3.

За злословіе-то.

Злословный человекъ открыва пороцы-те на други-те като напротивъ треба да ги покрыва и простява, или поне да ги премолчава. Треба да покрываме пороцы-те на други-те, и да не казуваме, развѣ добрини-те що струватъ други-те. Да не струваме тая неправда брату нашему, но наче да показуваме милосердіе за неговите погрѣшки.

Това сладкое милосердіе вси го псчитатъ, и хвалятъ, и ся одушевлява сердце-то на онаго, кой-то го употреблява. Вси обаче ненавидятъ злонравнаго, кой-то е всегда готовъ да осуждава немилостиво, и иска токмо да злослови. Злословный ще види многожды человекы-те да ся смѣятъ за него, и за злины-те, кои-то онъ говори за други-те. Той сяка че съ това става угодень на други-те що го слышатъ, обаче е прельстенъ; защото на противъ става ненавидимъ. Понеже слышатели-те, боящися негли злослови и за нихъ, ненавидятъ го. Треба, Чада мои! да говорите всегда добро за оныя кои-то не са при Васъ, и ако други говорятъ зло за нихъ, постарайтесь да ги оправдате. Сторете, каквото искате да сторятъ други-те за Васъ, когда ги слышате, и когда говорите за нихъ, полагайте, че са при Васъ.